Δήλωση υπέρ του Σεβασμού της Ζωής του Ασθενούς ανθρώπου (Euthanasia Prevention Coalition)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 1 Μαρτίου, 2021

Πιστεύουμε ότι η νομιμοποίηση της Ευθανασίας και ή της υποβοηθούμενης Αυτοκτονίας αποτελεί κακή άσκηση Δημόσιας Πολιτικής.

Η νομιμοποίηση της Ευθανασίας ή και της Υποβοηθούμενης Αυτοκτονίας δίνει τη δυνατότητα σε ένα άτομο να προκαλέσει άμεσα και σκόπιμα το θάνατο ή να εμπλακεί στην πρόκληση του θανάτου άλλου προσώπου. Δεν είναι καθόλου ασφαλές να επιτρέπεται σε οποιοδήποτε άτομο να εμπλέκεται στην πρόκληση θανάτου άλλου ανθρώπου. Αντιλαμβανόμαστε ότι κάποιες τραγικές περιπτώσεις θα κυριαρχούν διεκδικώντας στη δημόσια συζήτηση, **αλλά τα ζητήματα πρέπει να εξετάζονται όχι μόνο στη βάση του ατομικού δικαιώματος του ανθρώπου, αλλά και με βάση το πώς θα επηρεάσει την κοινωνία στο σύνολό της.**

Η ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία δεν αποτελεί με κανέναν τρόπο αποδεκτή επιλογή για ασθένειες τελικού σταδίου ή ανίατα νοσήματα ή χρόνιες παθήσεις. Η αλλαγή του νόμου προς τη νομιμοποίηση της Ευθανασίας ή της Υποβοηθούμενης Αυτοκτονίας μπορεί να επηρεάσει κάποια άτομα, ώστε να αισθανθούν σε μια δύσκολη περίσταση της ζωής τους ψυχολογικά πιεσμένα **και να πιστέψουν για τους εαυτούς τους ή τους αγαπημένους τους πως είναι «καλύτερα να ήταν νεκροί».** Κάποιοι θα αισθάνονται **υποχρεωμένοι να δικαιολογήσουν το γιατί θέλουν να συνεχίσουν τη θεραπεία.** Για πολλούς, περιλαμβανομένων των υπευθύνων ιατρών, η ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία θα αποτελούν ένα ανομολόγητο αλλά **πάντοτε υπαρκτό ερώτημα που θα νοθεύει και θα αλλάζει με ύπουλο και αρνητικό τρόπο τη σχέση ιατρού-ασθενούς.**

Για τους ευαίσθητους ασθενείς θα υπάρχει το ερώτημα: «μήπως καλύτερα να

πεθάνω, να μην τους ταλαιπωρώ»; Ενώ αντίστοιχα για τους ιατρούς: «μήπως να τον σκοτώσω να μην ταλαιπωρείται»;

Η Ευθανασία και η υποβοηθούμενη Αυτοκτονία αποτελούν απειλή για την ισότητα των ανθρώπων. Οι ζωές κάποιων θα θεωρηθούν ως μειωμένης αξίας, προοπτικής και δυνατοτήτων**, οι άνθρωποι αυτοί «δεν θα αξίζει να ζουν».** Μεταξύ αυτών που διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο είναι οι ηλικιωμένοι, οι μοναχικοί, όσοι ζουν με αναπηρίες, αυτοί που πάσχουν από χρόνιες ή ανίατες ασθένειες και εκείνοι που έχουν περιορισμένη πρόσβαση στην ποιοτική ιατρική περίθαλψη. Η διατήρηση των νόμων κατά της ευθανασίας και της υποβοηθούμενης αυτοκτονίας παρέχει ισότιμη προστασία της ζωής.

Οι ηλικιωμένοι δεν αποτελούν πρόβλημα από το οποίο πρέπει να απαλλαγούμε- είναι η γενιά που οφείλουμε να τιμήσουμε και να φροντίσουμε. Η κακοποίηση ή η περιφρόνηση των ηλικιωμένων αποτελεί σημαντικό κοινωνικό ζήτημα. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε την πιθανότητα οι μη αυτοεξυπηρετούμενοι ηλικιωμένοι να εξαναγκαστούν σε ευθανασία ή αυτοκτονία. Δεν μπορούμε να θέσουμε σε επιπλέον κίνδυνο τους ηλικιωμένους, επινοώντας νέους τρόπους για να υποφέρουν.

Δεν πρέπει να θέτουμε σε αμφισβήτηση τις ζωές των ανθρώπων. Όσο υψηλότερος είναι ο κίνδυνος της παρεκτροπής από μια νομοθετική ρύθμιση, τόσο απαιτητικότεροι οφείλουν να είναι εκείνοι που νομοθετούν στις αποδείξεις που θα ζητούν. **Ο κίνδυνος της κακοποίησης του αδύναμου δεν μπορεί να εξαλειφθεί.**

Η νομιμοποίηση της Ευθανασίας και/ή της υποβοηθούμενης Αυτοκτονίας αποτελεί εκ μέρους του γιατρού Συνταγογράφηση της τελειωτικής απαξίωσης των ασθενών του. Οι αποκαλούμενες «δικλείδες ασφαλείας» είναι μια ψευδαίσθηση και δεν μπορούν να αποτρέψουν το ενδεχόμενο του εξαναγκασμού και της κατάχρησης εις βάρος του απελπισμένου ασθενούς .

Όλοι οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στον αποτελεσματικό έλεγχο του πόνου τους. Ο έλεγχος του πόνου και **η παρηγορητική Ιατρική φροντίδα** θα πρέπει να έχουν προτεραιότητα στην Ιατρική εκπαίδευση, ώστε να μπορούν όλοι να έχουν πρόσβαση.

Το να συμμετέχει **ο ιατρός με ενδιαφέρον στο σχεδιασμό του θεραπευτικού σχήματος ενός ασθενούς του, ώστε να γίνονται οι επιλογές κατόπιν ενημερωμένης συγκατάθεσης** αυτού είναι ζωτικής σημασίας για την αίσθηση ασφάλειας και την ηρεμία του.

Η Ευθανασία και η υποβοηθούμενη Αυτοκτονία αποδυναμώνουν την αυτονομία των ασθενών και περιορίζουν τις επιλογές τους για τη φροντίδα και την ανακούφιση των συμπτωμάτων τους. Η Ευθανασία και η υποβοηθούμενη Αυτοκτονία από την στιγμή που θα νομιμοποιηθούν, θα υιοθετούνται ολοένα και περισσότερα. **Η γνήσια φροντίδα με επίκεντρο τον ασθενή ως περισσότερο απαιτητική ίσως θα αποτελεί δεύτερη επιλογή, ενώ η λύση του θανάτου θα προτείνεται εύκολα, διότι θα αποτελεί την ευκολότερη λύση για τον ιατρό.**

Είμαστε αντίθετοι με την Ευθανασία και την υποβοηθούμενη Αυτοκτονία.

(Πηγή: alexschadenberg.blogspot.com*,* mumdadandkids.gr*)*